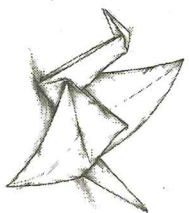

KAPITTEL 1 OPERATION FRANK

Första gången jag hör talas om Frank är en kväll i mitten av juni när jag sitter på en pinnstol i köket och är rädd att min syster ska klippa mig i örat. Hennes händer vevar runt i luften när hon pratar, saxen stryker förbi alldeles för nära.

"Men vad pratade ni om, då?" säger jag och böjer bort huvudet så långt jag vågar utan att riskera att hon ska ta illa upp.

"Jag vet inte."

"Men hur kan du inte veta det? Ni träffades ju i *dag*?"
Caroline stannar upp och borstar bort lite hår från min axel.

"Jag vet bara att vi pratade. Och att han var snygg."

"Hur såg han ut?"

Hon drar fingrarna över mitt huvud, gör ett par klipp och plockar med en hårtest i nacken.

"Jag vet inte."

Jag sprätter iväg en hårtuss som landat på min arm.

"Vad är planen, då?"

"Vi hade rast samtidigt i dag, jag ska gå ut samma tid

i morgon och kolla. Och de andra har lovat att hålla utkåk."

Jag kan se framför mig hur Caroline och hennes kollegor står och hänger i skobutikens skyltfönster i väntan på att den snygga expediten i butiken bredvid ska visa sig på gatan.

Bakom mig blir klippen långsamma.

"Det är väl bra?" säger Caroline.

"Jättebra."

Hon kommer runt och ställer sig framför stolen, lägger armarna i kors när hon tittar på mig. Det har fastnat några ljusa små hårstrån på hennes tröja.

"Vill du ha kvar den här?" säger hon och viftar i luften framför min panna.

Min hand rör sig upp och petar luggen åt sidan. Det kan hända att jag backar lite på stolen när saxen kommer närmare.

"Det är nog bäst att jag lämnar den." Det rycker till i Carolines mungipa. "Men jag toppar i alla fall, det börjar bli slitet."

Små kittlande hårstrån faller ner över mina kinder. Jag blundar och lyssnar på klippijuden som blir långsammare och långsammare. Caroline verkar koncentrera sig nu, det är bra.

"I vilken av affärerna jobbar han?"

Jag försöker undvika att få hår i munnen, växlar mellan att knipa ihop läpparna och att blåsa ut luft.

"Pappershandeln." Hon sänker saxen. "Klart. Vill du kolla?"

Hon knyter upp handduken jag haft runt halsen.

Det är här överallt på golvet. Resterna av min gamla frisyr ligger utspridda i ljusa tussar runt stolen. De fastnar i strumporna och sticks i varje steg när jag går mot badrummet.

Framför spegeln måste jag blinka ett par gånger. Jag ser exakt likadan ut som för femton minuter sen.

Samma smala mun, samma mörka ögonbryn, samma ljusa blågråa träkfärg på ögonen. Det var väntat, men håret är också exakt samma.

"Klippte du nåt, eller?" säger jag.

"Vadå?" Caroline dyker upp i dörröppningen med händerna fulla av hår. "Jag toppade bara det som var slitet."

Hon tränger sig förbi mig och lägger ner tussarna i papperskorgen.

"Vill du ta mer kan du ju gå till en frisör", fortsätter hon. "Eller fråga Elli, men då kan det nog bli lite hur som helst."

Jag betraktar min spegelbild igen. Håret är kanske lite, lite kortare än innan. Och kanske ser det en aning mörkare ut nu när topparna är borta, fast det fortfarande är för ljusst för ögonbrynen.

När Caroline reser sig fångar jag upp en handfull av hennes halvmetertlånga hår och klipper med fingrarna i luften.